

Sygn. akt **III RC 308/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : SSR Aleksander Kościelski

Protokolant : Marcin Pawłowicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17.12.2014 r. w B.

sprawy z powództwa **A. L.**

przeciwko **M. L.**

o alimenty

I- zasądza od pozwanego M. L., na rzecz powoda A. L. alimenty w kwocie po 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie), płatne z góry, do dnia 10 każdego miesiąca, do rąk powoda A. L., z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 08 września 2014 r.;

II- dalej idące powództwo oddala;

III- nie obciąża pozwanego M. L. obowiązkiem uiszczenia opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony oraz od opłaty za nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności;

IV- wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 308/14

UZASADNIENIE

Powód A. L., skierował w dniu 08 września 2014 roku, pozew do Sądu Rejonowego w Bolesławcu, przeciwko ojcu M. L., o zasądzenie od niego na swoją rzecz alimentów w kwocie po 800 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu podniósł, iż jest studentem studiów stacjonarnych i z tego powodu nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. (k.2-4)

Pozwany M. L. wniósł o oddalenie powództwa (k.41)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. L. jest synem pozwanego. Urodził się w dniu (...). Obecnie jest studentem studiów stacjonarnych – (...) Przyrodniczego w.W., kierunku (...) Po ukończeniu gimnazjum powód podjął naukę w t., które ukończył w 2013 roku, tytułem t.. W październiku 2013 roku podjął studia na Politechnice (...), które przerwał na początku 2014 roku. Od października 2014 roku podjął kolejne studia. Powód mieszka we W. na stacji. Ponosi miesięczne koszty utrzymania w postaci: kosztów stacji 450 złotych, kosztów wyżywienia ok. 200 złotych, dojazdów na uczelnię ok. 60 złotych, dojazdów do domu ok. 50 złotych, środki higieny ok. 70 złotych, koszty ubrań ok. 200 złotych. Od października 2014 roku wydał na podręczniki ok. 150 złotych. Pozostaje na wyłącznym utrzymaniu matki. Do sierpnia 2014 roku powód pozostawał na utrzymaniu pozwanego, który przekazywał mu po 500 złotych miesięcznie i u którego mieszkał. Od tego czasu M. L. przestał łączyć na utrzymanie syna i nie robi tego mimo udzielonego w sprawie zabezpieczenia.

Dowód: odpis decyzji o podjęciu studiów k. 4, odpis aktu urodzenia k. 6, zeznania powoda A. L..

Pozwany M. L. jest zatrudniony jako m. i pracuje w K. za wynagrodzeniem 1250 złotych. Ponieważ mieszka w J. ponosi koszty dojazdów samochodem do pracy ok. 400-500 złotych miesięcznie. Ma na utrzymaniu młodszego syna, na którego wyrokiem z dnia 25.11.2014 r., sąd zasądził 350 złotych alimentów. Mieszkanie w którym mieszka należy do jego rodziców, bowiem pozwany przekazał je im w drodze darowizny. Pozwany wydaje na utrzymanie mieszkania ok. 200 złotych, żywi się u rodziców, płaci abonament telefoniczny w kwocie 100 złotych, ponosi opłatę za telewizję 60 złotych. Spłaca 20 złotych miesięcznie kredyty w byłym zakładzie pracy. Do końca 2013 roku uzyskiwał dodatkowe wynagrodzenie z tytułu dyżurów w pracy, obecnie takiej możliwości nie ma. W sierpniu 2014 roku przestał łożyć na utrzymanie powoda wobec uznania, że syn zachował się nie fair wobec niego i jego rodziców.

Dowód: zeznania pozwanego M. L., wydruk wyroku (...) 469/13 k. 40.

Sąd zważył co następuje:

Materialnoprawną podstawę żądania świadczenia alimentacyjnego stanowi art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (k.r.o.). Zgodnie ze wskazanym przepisem rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Z kolei zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje artykuł 135 k.r.o., który stanowi, że wyznaczają go z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się potrzeby polegające na stworzeniu uprawnionemu normalnych warunków bytowania, odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia itp. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby powinny być zaspokojone w takim zakresie w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Należy podkreślić, że możliwości to nie faktyczne uzyskiwane dochody, ale takie jakie przy dołożeniu należytej staranności możliwe są do uzyskania przez zobowiązanego. Zdaniem Sądu wprawdzie na obecną chwilę M. L. deklaruje dochody w kwocie 1250 złotych, to jednak jego możliwości zarobkowe są znacznie wyższe. Przede wszystkim pozwany, na co wskazał już Sąd Okręgowy winien szukać możliwości zmniejszenia wydatków na dojazdy do pracy. Pozwany często mieszka u rodziców, winien zatem rozważyć możliwość wynajęcia mieszkania, w którym mieszkał z powodem. Sąd nie traci z pola widzenia faktu, iż M. L. ma na utrzymaniu drugiego syna, na którego został zobowiązany obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 350 złotych. Zdaniem Sądu przy właściwym wykorzystaniu możliwości majątkowych i zarobkowych pozwany jest w stanie alimentować powoda w wysokości po 350 złotych miesięcznie.

Jednocześnie należy podkreślić, że obowiązek alimentacyjny obciąża także matkę powoda, która realizuje go utrzymując w tej chwili w całości A. L..

W świetle doświadczenia życiowego Sądu, koszty utrzymania powoda, jakie podał A. L., są wiarygodne i realnie kształtują się na wskazanym przez niego poziomie. Wskazać także należy, iż rodzice nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiło by dla nich nadmierny ciężar. Obowiązkiem rodziców jest, co należy stanowczo podkreślić, podzielenie się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Z uwagi na fakt, iż powód studiuje, nie może on podjąć pracy i tym samym nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać.

Uwzględniając powyższe, Sąd zasądził od pozwanego M. L. na rzecz powoda A. L. alimenty w kwocie po 350 złotych miesięcznie, oddalając dalej idące powództwo jako niezasadne.

W ocenie Sądu, tak ustalona wysokość alimentów odpowiada usprawiedliwionym potrzebom powoda, z drugiej strony możliwościom majątkowym i zarobkowym pozwanego.

Ponieważ orzeczenie o alimentach jest orzeczeniem konstytutywnym, Sąd określił początek tego obowiązku od dnia 08 września 2014 roku – od daty złożenia pozwu.

Sąd nie obciążył M. L. obowiązkiem uiszczenia opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony oraz od opłaty za nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności.

W oparciu o przepis art. 333 § 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części zasądzającej alimenty.